

hvor mange der ikke længere modtager en for-sørgelse.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan igen som en service til interesserede oplyse, at spørgsmål nr. S 569 og spørgsmål nr. S 782, som vi nu behandler, er identiske, og jeg kan oplyse, at jeg fuldt ud tilslutter mig det svar, som integrationsministeren gav på spørgsmål nr. S 569.

Supplerende kan jeg oplyse, at den metode, som arbejdsgruppen har brugt, er den samme, som CASA, Center for Alternativ Samfundsanalyse, fremlagde i årsrapporten 2003 og første gang præsenterede på en høring om starthjælpen på Christiansborg den 23. oktober 2003.

Som spørgeren fik at vide af integrationsministeren, ville vi gerne have haft oplysninger om, hvor mange modtagere der var kommet i arbejde, og ifølge spørgeren burde vi have undersøgt, hvorfor de enkelte starthjælpsmodtagere har forladt ydelsessystemet.

Spørgeskemadelen var rettet til kommunerne. De personer, der ikke længere får ydelse, er ikke nødvendigvis i kontakt med kommunen. Ved en spørgeskemaundersøgelse skal kommunerne derfor kontakte hver enkelt telefonisk eller personligt. Der sker ikke nogen registrering af årsagen til, at den pågældende ikke længere har brug for ydelsen.

Kl. 14.50

Hvor mange modtagere der var kommet i arbejde, kunne arbejdsgruppen kun have fundet ud af ved at sende et spørgeskema ud til dem, der ikke længere modtog ydelse, for at høre, hvordan det nu kunne være. Det er yderst ressourcekrævende, og resultatet står ikke i alle tilfælde mål med anstrengelserne.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så vil jeg godt i forlængelse af det svar blot konstatere, at regeringen på nuværende tidspunkt ikke kan sige noget som helst om, hvorvidt der er kommet flere eller færre i arbejde, i fast ordnært arbejde, som følge af, at man for 2½ år siden nedsatte ydelserne for de mennesker, som er kommet hertil, fra et niveau og ned til et niveau, der svarer til et sted mellem halvdelen og to tredjedele af det tidligere niveau.

Det gjorde man med den begrundelse, at det handlede om at få folk i arbejde. Man kan stadig væk ikke sige noget om det. Man kan sige, at cirka en tredjedel af dem efter 2 år har forladt ydel-

ssystemet, men dermed kan man ikke sige noget om, hvorvidt den begrundelse, man brugte, faktisk holder.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Undersøgelsen viser, at 36 pct. af dem, der har modtaget introduktionsydelse på starthjælpsniveau, er blevet selvforsørgende efter 2 år. Blandt dem, der har modtaget ydelser på kontanthjælpsniveau, er det kun 27 pct., der er blevet selvforsørgende efter 2 år. Det er den konklusion, der står i rapporten.

Det er korrekt, at tallene ikke med hundrede procents sikkerhed siger noget om, hvorvidt de pågældende personer er kommet i arbejde. Det, man måler, er, hvor mange der forlader ydelsessystemet. Nogle enkelte kan måske være forsørgt af ægtefællen. Det forbehold har arbejdsgruppen med i rapporten og endda flere steder.

Man må dog antage, at hovedparten af de personer, der ikke længere modtager ydelse, er kommet i beskæftigelse.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu er det jo øjensynlig en trossag, og hvad ministeren antager. Over for det vil jeg bare sige, at i hvert fald nogle af de socialrådgivere, der arbejder på de her områder med integrationsindsatsen i kommunerne, har vurderet, at det gælder for omkring 40 pct. af de mennesker, som ikke længere modtager en ydelse, altså starthjælp/introduktionsydelse, at de i dag lever af ægtefælens indkomst.

Det kan være flere, det kan være færre, men i alle tilfælde er det et spørgsmål om antagelser, og når det er et spørgsmål om antagelser, så mener jeg, at det er forfejlet, at man begynder at drage konklusioner, der hedder, at starthjælpen virker, at starthjælpen skulle have fået flere i arbejde. Det kan ikke bevises.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gentage, at det, at den ene ægtefælle får arbejde, jo er første skridt på vejen til, at den anden også får. Når den ene ægtefælle har fået et arbejde og overtager forsørgelsen af ægtefælle og børn, så har den anden ægtefælle jo et endnu større incitament til også at komme i arbejde.

Derfor er det for mig heller ikke noget problem, hvis det skulle vise sig, at enkelte på vejen mod beskæftigelse måtte have en periode med ægtefælleforsørgelse. Det, der er det farlige i de